

שבועת הפקדון פרק חמישי שבועות

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

הזריך בשבעת הפקודין מהו. פילץ קומינרים לדבצ'וועט העדנו
ליך למגען קך בעלה מסוס לדין מלחת ודין דבצ'וועט
עדות דמי ידע סאס ידעיס נו עדות ווון נלך דלן חביב
ספוק כיוון למלומחה קאן ספוק דהן געדים וממעין קי סוא ליליכ
הויד דבצ'וועט פקודין ואטאו צו מא. מייך קרלן הו מלוקט הו
ספייסן. וגזי דבצ'וועט עדות מע"ג דחיבע נמי מוויז כסוגה ליליכ
למיצבש קך בעלה מסוס לדין מלחת ודין דבצ'וועט העדות דמי
יעדע אסס ידעיס נו עדות יכול להתרומות צו: נא אהפלן מוויז

להו היה בשבועות הפקדון והחרו בו מהן בין דחידוש הוא רכבל התורה לא אשכחן מזיד דמיית קרבן והכא מיתתי קרבן * לא שנא אחריו ביה ולא שנא לא אחריו ביה או ילים הא מ' היכא ולא אחריו ביה אבל היכא אחריו ביה מלכא לך קרבן לא מיתתי או למלמא הא והוא עבדינה אל' תנייא חמורה הרמנה שבועת הפקדון שהיבין על זונה מכות וועל שנגתה اسم בכספ' שקליםים מדקאמר ^ו ליה על זונה מכות מכלל דאתרו ביה ואמור מכות אין קרבן לא ומאי חומרא דגניחה ליה לאיניש דמיית קרבן ולא לילקי אמר لهו רבא בר איתי ^ממן תנא ודין שבאות הפקדון לא ניתן לכפרה ר'ש אבל לבנון קרבן נמי מיתתי אמר להו רב כהנא בר מינה דההיא דאנא תנייא לה והכי תנייא לה אחד זונה ואחד שנגתה اسم בכספ' שקליםים ומאי חומרא דאלו התם חמאת בת בכיספ' שקליםיםמאי לאו בדאתרו ביה ה' ג' לא אחריו ביה ר'ש לא אם אמרת בניר שטמא שכן לוקה תאמר בשבועות הפקדון שאינו לוקה אבל קרבן מיתתי Mai אין לוקה דאיינו נפטר בממלכות מכלל דניר טמא נפטר במלוקות הא קרבן כתיב ביה החם דמיית קרבן כי היבי רתיחול עליה נירות בטורה אמרוה רבנן קמיה דרבה אמר להו מכלל דכי לא אחריו ביה ואיכא עדים מיחיב כפירת דברים בעילמא הוא אלמא קסבר הרבה המכופר במנון שיש עליו עדים פטור אל' רב תנייא לרבה תנייא דמסיעך לך וכחesh בה פרט למודה לאחד מן האחין או לאחד מן השותפני ונשבע על שקר פרט ללווה בשטר וללווה בעדרים אמר ליה אי משום הא לא מסיעך לאיז אמר לויתר ולא לויתר בעדרים לויתר ולא לויתר בשטר ממאי מדקוני וכחesh בה השותפני האיל אחד מן האחין או לאחד מן השותפני ליה בפלגה רידיה הא אילא כפירה אילא לאו דאמרי ליה מהדרין יפה ואמר להו לא מחד מיניכו יופי דהויא ליה כפירת דברים בעילמא ומדרישא כפירה אילא יאוד ליה בפלגה רידיה הא אילא כפירה ביתות דבעל הבית חומר נורא) ר'ש איןנו כפירה הרואשונה ואחר כך כפירה השניה שתיהן חיבות מפני שיכולה עדות להתקיים בשתיין ^{בשלמא שנייה} ^ו תחיב דהא כפירה לה כת ראשונה אלא ראשונה אמריא מיחיבא הא

תונען לו כפינו וע"כ צנ"ס
ממנו שכילת דבirs געטמלה
דעריס למודה נחוד מן קהאן. ציט
הענין השכית כפר: פרטו גוטה צאט. קנט
הענין או עדים: נא קפיען. דרין מיט
חליל גמואה בזמין וווער צעל מיט
בדבר: פטוריין יופ. מטען לוי:

(ג) נלו זדו עדים. סמלו צו:

תונען לו כפלומו וע"כ צפנס
ממנו סכילת דבirs גענמל
דעריס למודה נחוד מן קהאן. ציט
הענישת השכינת כפר: פרטו גוועזט. קס-
טערן הו עדים: נא קספיין. דרין מט-
הילן גמואה במאון וכופר צלה מפרק
בדבר: מפויין יופ. מתחינו לויים:

מוספַּךְ ר' שׁוֹי
מאן תנא כ' ר' שׁוֹי
דלמֶר נָל עַמָּה בָּז
מייד צוֹנָג (לעיל לד':
דָּהָא כְּפָרָה לְהָכָר
רַאשׁוֹנָה. וְאֵין לוֹ עֲדִילָה
הָלָל וְנוּמָן זְקָפְלִוָּה
כְּפָלִים). (לעיל לב':)

רבינו חננאל
הוזר שבשעות הפקרון וההרו בו מוח. כיו' [דימיתרי] ריבנן על המינוי שגונג אל ליך זא דלאטן כו' או דלאטן תרוייה מהירא אלי' מדרונטן חמורא מנגנו. פירוש שבעת העזרות שכונת הדרון הפקרון שבירת שגונת אש' מכתת עעל שגונת ש' מאכון בכסף שקלים ש' מאכון הדין וואוקווז לה לא קרבן. ואוקווז דרכו רשות הפקרון משבעת העזרות נידתיה קרבן לא לא לילך. או' נמי נבאה בעזרות דרכו נקבה מן הצאן כשבה וגורה פאללו ותמא בת נזאנא וכפקרון אש' בסכום שקלים. והשוויה שגונת כהנא הא מתניתא לא הכל הא כי שוויה שבוניה הפקרון אחד ואורודינה אש' בסכום שקלים. ונפשטו מיניהם דלאטן אל ליך דלאטן אמרניין באטראhor. דלאטן מתניתא למשטה מהא דתנאי' בספידי דרי בך לא אסם